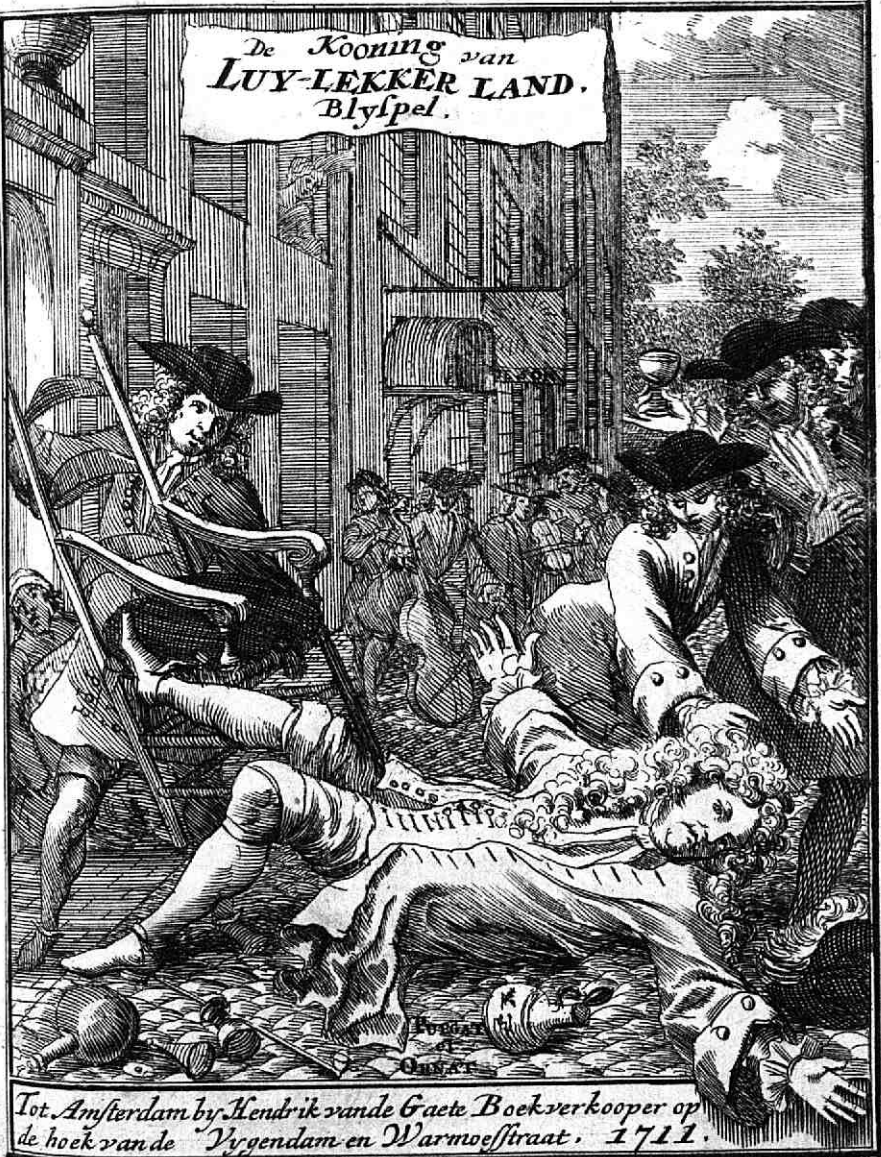

De koning van Luilekkerland : blyspel, verciert met zang en dans

<https://hdl.handle.net/1874/35907>

De Koning van
LUY-LEKKER LAND.
Blyspel.

Tot Amsterdam by Hendrik vande Gaete Boekverkooper op
de hoek vande Vygendam en Warmoesstraat. 1711.

P. v. d. Berge. inv. et sc.

gpc 7

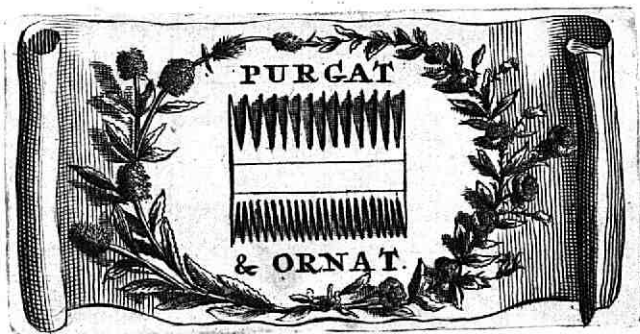
D E
K O N I N G

V A N

LUILEKKERLAND.

B L Y S P E L.

Verciert met Zang, en Dans.

A M S T E L D A M,

By HENDRIK van de GAETE, Boekverkoper
op de Vygendam, op de hoek van de Warmoesstraat, 1711.

A A N D E N L E E Z E R .

DIt ons 23te Tooneelstuk, *De Koning van Lui-*
lekkerland, Blyspel, is getrokken uit de let-
tren van den onvergelyken Zeedenschryver, *Seneca*.
Hy beschryft een *Luy*art in zyn boek van *de kort-*
heid des leevens, in het 12de hoofdeel, spotswyze,
aldus. *Gy zult ook die geene niet onder de leedige tel-*
len, die zig in Draagzeetels, en Rosbaaren, hier en
daar doen draagen, en die zig teegens d'uur, daar in
zy gedraagen zullen worden, gereed maken, gelyk als
of't onbetamelyk was, die te verzuimen. Die, als 't
wasch tyd is, als zy zig zullen baden, en avondmaal
houden, daar toe vermaand worden, en door de wel-
lust, zo bedurven van geest zyn, dat zy niet weeten
wanneer zy honger hebben. Ik heb een van die wel-
lustigen (zo men het wellustigheid noemen mag, het
leeven, en de menschelyke gewoonte vergeeten, uit de
badstoof koomende, en op de handen in de Draagzee-
tel gedragen,) hooren vragen, of hy ook zat, enz.

't Zal in onze eeuw, aan diergelyk soort niet ont-
breeken. En of de lettren van deezen hoogverligten
geest, by dezulke, zelden of nooit geleeden worden,
zo zal het Tooneel (daar zy niet vies van zyn) haar
zothed ten toon stellen en bespotten. De spreuk zegt,
een luy mensch is een Duivels oorkussen. Onder veele
gebreeken, die wy beschreeven hebben, is dit de
snoodste en affchuwlykste, daarom hebben wy ons

te meer verplicht gevonden, haar droevige gevolgen te beschryven, om ieder van deeze hooftzonde afte schrikken. Wy zullen vervolgen, met *Verstand en Deugd, Zinnespel*, verziert met Zang, Dans, en Vliegwerken. En verblyven UE. Verpligten Dienaar, onder de Zinspreuk van

Purgat & Ornat.

PERSOONAAGIEN.

KONING VAN LUILEKKERLAND.
DRONKERT, }
VRAAT, } Raadsheeren van den Koning.
LEKKERBEK, }
EEN BEDELAAR, zyn aangenoome Zecretaris.
LUBBERT, }
SMUL, } Knechts van Luilekkerland.
ANGNIET, Meid van den Hofpes van Luilekkerland.
VOLKERT, }
ALBERT, } Nabestaande aan Luilekkerland.
GRIETJE, }
MARRETJE, } 2 Fruitverkoopsters.
DRAAGERS.
MUZIKANTEN en DANZERS.
OFFIZIER.
DIENAARS.

Het Spel begint 's morgens ten 8, en eindigt 's avonds ten 7 uren.

D E
K O N I N G
V A N
LUILEKKERLAND.

B L T S P E L.

E E R S T E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

Het Theater vertoont een buurt.

MARRETJE en GRIETJE.

Marretje. **H**Oe heeft het van daag met de neering gedaan, heb je al wat gewonnen?

Grietje. Niet veel, Marretje; maar ik heb een draatje gesponnen; Dog, 't is zo slegt niet geweest, of de kost is nog verdiend.

Marretje. Wel, dan heeft jou 't geluk nog een daghuur verliend.

Maar, wat my belangt, ik heb van daag niet te klaagen.

Grietje. Ik heb de Koning van Luilekkerland, nog niet op zien daagen, Die bestaat nog een goede stuiver by me, door den dag.

Marr. Wel, ik wou om een van myn beste appelen, dat ik hem ook al zag. Dien Heer is alleen bekwaam, om een goet mensch de kost te geeven.

Grietje. Ik wou dat ik maar vier zulke klanten hield, al myn leeven, Ik gaf al de luy, van een stuiver of dubbeltje, de zak.

Mar-

Marretje. Wel ja, men deê de neering dan met profyt en gemak,
Daar men nu om een duit, en een oortje, veel geraas moet hooren.
Grie. Die Koning is waaragtig tot een steun van veel menschen gebooren.
Maar de Wynhandelaars, Brouwers, Bakkers, staan daar ook niet
kwalyk by.

Marretje. Wel, wat dunk je van de Confyturiers, Braders, Paftybak-
kers, en alle vindere van lekkerny?

Grietje. Die zullen 'er op zyn tyd al meê een goede brok af haalen.

Marretje. Ze hebben gelyk, dat zy het haar meê laten betaalen,
Ik heb 'er zeker myn deel ook af gezogt.

Grietje. Wel, ik heb hem meenig zootje zalaad verkogt,
Vooreen daalder, en meer, dat ik een ander om drie stuivers zou langan.

Marretje. Ik heb ook meenigen schoone dukaat voor myn appeltjes
van hem ontfangen.

De neering is goed, daar zy zo gaat.

Hy mag geen applen van drie, vier stuivers; maar wel van het stuk een
dukaat.

Grietje. Zo, zo, dan sta je 'er ook al wel meê. maar zal dien Heer
dat nog een Jaar kunnen houwen?

Dat zal veel zyn, men zou zo 't beste Koningryk door zyn keel douwen.

Marretje. Wel, wat bruit het ons, hoe lang hy het houd, of niet?

Ik borg hem maar een week, dan moet 'er geld zyn. ziet,

Hy mogt eens sterven, of zyn naars aan de poort veegen,

Dan is 'er maar een week over stuur, en daar was niet veel aan geleegen.

Ik kreig om de agt dagen, precys myn geld.

Grietje. Hy heeft my nu evenwel veertien dagen uitgesteld.

Ik heb nog een reekening aan hem, van ruim hondert gulden.

Marretje. Wel, het was niet veel, was dit de meefte van zyn schulden.

Maar ik geloof zyn huiswaard nog wel eenige duizenden hebben moet.

Grietje. Ja ik geloof, (die al meê als andre doet)

Dat hy hem op zyn tyd niet te lang zal betrouwen.

Marretje. Ja, waar zoude de naakte zwaluwen anders groote huizen
van bouwen,

Zo zy die domme Jonkers niet hulpen op het dol?

Van die Schrapers, is 't nu in de Stad vol.

Grietje. Daar komt de meid aan, van manke Joris, daar hy wel eer
plagt te logeeren,

Dat is de grootste uitzuiper van zulke Heeren.

Marretje. Is hy weêr daar? dan loopt het wis op zyn end.

T W E E D E T O O N E E L.

ANGNIET, GRIETJE en MARRETJE.

Angniet. **I**K kom eens zien, of je ook wel voorzien bend
Van jonge Spenagie, Andivie, Zalaad, of Dragon.
Myn Heer van Luilekkerland, zal deezen avond een Collation,
Voor zyn Hals- en tafelvrienden, ten besten geeven.

Grietje. Ik heb van alles, het beste dat hy van zyn leeven
Geproeft heeft, wat dunk jou van dit kruit?

Angniet. Het ziet 'er alles smaaklyk, en wel uit.

Doe van elks een zootje by malkaâr, in een mandje.

Wel, Marretje, van jou Cinaasappelen, en Citroenen, hebje ook
al een klantje

Aan myn Heer, doe van elks wat in die kabas.

Marr. Dat zyn schoone roode appelen, en Citroenen, zo geel als Was
Van kouleur, die zullen myn Heer lekker smaakken.

Angniet. Kom, wil dan alles klaar maaken,
Ik heb haaft, myn Heer begeerd op zyn tyd het maal.

Marretje. Daar is het vol.

Angniet. Myn Heer, zal van avond nog een baal
Voor een van zyn Matresse geeven, die Koninglyk zal weezen.

Marretje. Wel, myn Heer, is een man van een bekoorlyk weezen.
Dat hy om myn Dogter kwam, ik weet niet wat ik zou doen.

Angniet. Om jou Dogter, Marretje, dat was geen fatzoen!

Marretje. Wat fatzoen, weet je wel wat heedendaags fatzoen is?

Geld, geld, dat is fatzoen, daar het al om te doen is.

Wel, daar kwam wel eer, een eerlyk mans kind,

Om een Appeltees Dogter, 't is het geld, dat me nu bemind,

En ik heb ook nog een duitje in de waereld.

Wel, myn Dogter, als is ze niet opgesmukt en bepaerelt,

Ik heb 'er nog zo wel wat voor, als een aâr.

Angniet. Nu, word 'er niet kwaat om. is myn kabasje klaar?

Ik moet na huis, om de kruiken te bestellen.

Hoe veel geld zal ik nu voor jou appeltjes tellen!

Marretje. Ik begeer geen geld; ik zal het wel vinden by myn Heer.

Angriet. 't Is wel, ligt haal ik morgen nog al meer.
Grietje, wil jy het ook op reekening van myn Heer stellen?

Grietje. Dat zal ik doen.

Angriet. Ik moet me naar huis snellen.

Vaar wel, vroutjes, tot morgen, om dit gety.

Grietje. Wel, die meid, vind ligt aan de marktgang, geen schade by.
 Zommige stecken het geld in haar zak, en laten het op reekening zetten.

Nou, zy volgen de pligt van haar meesters wetten,

Die maaken van bedriegen, en steelen geen zond,

En zou het niet jammer weezen, dat men by haar zulke meiden en
 knechts vond!

Nou, daar zyn ook vroomen, gelyk Jan zonder schulden,
 Die won met logeeren, in 't kort over de hondert duizend Gulden.

Dan zommige houden, dat 'er wat van St. Anna onder liep,

En dat zyn vrou juist niet rusten, als hy lag en sliep.

Nou, wat bruit het ons, laat elk zyn kost met eeren winnen.

Ik ga in myn voordeur weêr wat zitten spinnen.

Marretje. Je doet wel, dat je de tyd niet laat verlooren gaan.

Maar St. Jochem! daar komt de Koning van Luilekkerland aan.

Hy heeft niet meer by hem, als drie, vier Raadsheeren.

Grietje. Ja, dat zyn de tafelkankers, die hem wel haast zullen uitteeren.

Maar doen wy ons best, eer dit Janhagel hem verslind,

Dat elk van ons, ook zyn reekening daar by vind.

D E R D E T O O N E E L.

LUILEKKERLAND, VRAAT, LEKKERBEK,
 DRONKERT *en gevolge*, MARRETJE en GRIETJE.

Luil. ô **Z** Eldrement! Messieurs, ik ben zo moe als een hond, of
 een reekel.

Nooit sleepte my iemand zo lang, met gaar, door de Peekel.

Ik heb wel driemaal om een Letier, of een sleetje gedagt.

Maar elke reis is 't me door jou praaten uit de zin gebragt.

Ik word zo kort van memorie, ik geloof niet, dat ik lang zal leeven,

En daarom moet ik me niet, tot veel fatigue begeeven.

Ik ging, in geen zes Jaar op een dag zo veer,

Uit de Rotgans, van de Nieuwendyk tot in de vergulde Beer,

Zon

Zonder rusten. en dan in de Hal, en by Pastrybakkers aan te loopen,
Dat is waaragtig voor niemendal, tien Jaar leevens verkoopen.

Lakay, ga daatlyk om een Sleetje of een Letier.

Ik ga van hier niet een voet meer,

Of men zal 'er my met gemak van daan draagen.

Vraat. 't Is waar, myn Heer. j'hebt groote reeden om te klaagen,
't Is al te lang, en te ver, dat gy hebt gegaan.

Maar 't is om wat lekkers, en om wat appetyt te bekoomen gedaan.

Myn Heer! t'avond zullen wy zo veel te beeter rusten.

Lekkerbek. Ik ben als een kraamvrouw met lusten.

Wat hebben we al delikaats, en lekkers besteld!

't Is of myn ingewand van verlange smelt,

Om agter zo veel Haazen, en Patryzen te zitten.

Dronkert. ô By zo veel spys, hoe vermaaklyk zullen wy kitten!

Wat is het smaaklyk, den dronk by dag en by nagt!

't Is of het hart in myn lyf, knort en lagt,

Om het vermaak, dat wy missen, en zo zoet verwagten.

Vraat. Wat versleetenwe met onze Vorst niet honderde nagten!

Ik ben verzeekerd, dat by hem alleen de spys en drank wel smaakt.

Lekkerbek. Dat heeft my meenigmaal zot, en dol gemaakt,

Om myn Heer eeuwig myn dienst te presenteeren.

Ik zeg dat hy is de rezonabelste, van alle Heeren.

Dronk. Dat is niemendal, ik zeg dat hy hem zo wel op 't leeven verstaat,

Dat het uw verstand, en het myne te boven gaat,

En dat men van zyn deugd, nog zo lang zal roemen,

Als men een goed en liberaal mens in de waereld zal noemen.

Vraat. Ik zeg, dat myn Heer van Luilekkerland

Is een wys man, doorlugtig van verstand,

En dat ik hem, zo lang hy leeft, niet zal verlaten.

Luilekkerl. Gy Heeren, pryft my booven maaten.

Maar ik zeg nog, ik ben zo moe als een hond,

Ik wou dat ik hier een stoep om te rusten vond.

Maar, hier woond Marretje, die zal my wel een stoel geeven.

Marreije. Wel, myn Heer, zyt gy daar! van myn leeven

Zag ik geen man, zo lekker als jy, voor 't gevoel.

Luilekkerl. Ik bid u, Marretje, geef men een bank of een stoel,

Ik ben moe, dan zal ik jou appeltjes eens proeven.

Marreije. Je zelt 'er wel meer, als een behoeven,

De Koning van Luilekkerland,

Want deeze Heeren, dunkt me, zyn meê al wat loom.

Dronkert. Was dit de meid niet wel eer in de Vinkeboom?

My dunkt, dat ik haar daar wel eens kuften.

Marretje. Zie daar myn Heer, een stoel om te rusten,
En een bank, voor de Heeren van uw gevolg en staat.

Luil. Nu, myn Heer, Lekkerbek, overste van myn beroemde raad.
Zit, ik ook al?

Lekkerbek. Myn Heer, veinst aardig dit niet te weeten;
Maar in een zelve tyd, zyn wel grooter dingen vergeeten.

Vraat. 't Is een geestigheid, dat myn Heer twyffeld, of hy zit.

Dronkert. Myn Heer, is een man van verstand, en zo wit als eengit.

Het staat hem alles wel, en zyn postuuren zyn geestig.

Marretje. Die Heeren hebben groot oordeel, al is 't wat beestig.

Maar myn Heer, gy vertoond een Juweel van verstand.

Luilekkerl. Daar voor ben ik ook Koning van Luilekkerland.

t'Zeederd dat gy my die naam, aan deeze stal hebtgegeeven,

Heb ik my de merite, van een Souverain toegeschreeven,

En myn raaden, houden het daar voor, dat ik het ben.

Daar is geen grooter naam onder de Zon, dien ik ken,

Als Koning van Luilekkerland, ik moet je beloonen,

Dat jy my in een vrye Stad, tot Kooning hebt derven kroonen.

Daar zyn tien dukaaten, ik vond myn gemoed bezwaard,

Dat ik u nog niet betaald had, voor deeze titul.

Marretje.

Ay! spaard

Zo veel geld. jou raaden, dat zyn arme schinkels,

Haar leeden ramlen in 't lyf, als een hoepel met rinkels.

Zo jou Koningryk niet veel Jaaren duurd,

Zo weet ik, dat meenig zyn gat aan de poort schuurd,

Dan ken je haar nog, met zo veel geld te paard doen steigen.

Vraat. Marretje, ik beloof jou myn ongunst, zo gy niet wilt zwygen.

Gy verliest myn Heers gunst, vaart gy voort.

Marretje. Myn Heer, bewaar een stuiver voor deezen Heer aan de poort,

Die heeft al zyn gelden, op lyfrentengegeeven.

Luilekkerl. Daarom heb ik hem tot dit waardig ampt van myn Raads-
heer verheeven.

Deeze zyn alle Paerels, aan myn ontzag, en myn Kroon.

Marretje. Ja hongrig als Luizen, en dorstig als Vloôn.

Lekkerbek. ô Marry! hou jou bek, of het zel'er honden.

Marreije. Wel, wie heeft oit een schoonder getal van Raadsheeren gevonden!

Ik lag om jou gonst, ik hou de Vorst te vrind.

Luilekkerl. Om dat je myn zo veel agt, heb ik jou lang bemind,
En je zelt de leeverantie houden, in spyt van myn Raaden.

Dronkert. Gy zult ons (om een Lamoenwyf) versinaaden!

Dit affront gaat te ver. Heeren staat gy dat toe?

Luil. Wel beesten zult gy my teegenspreken, dat ik als Koning doe?

Vraat. Hou binnen, myn Heer heeft regt om ons te gebieden.

Luilekkerl. Ik voel het bloed van gramschap in myn lyf zieden.

Wat roert het jou, als ik het zo versta?

Marreije. Heer Koning, ik bid voor jou arme Raaden gena,
Want ze kunnen geen drie daagen, in jou gramschap leeven.

Luilekkerl. Om jouwent wil, is het haar vergeeven.

Marreije. Wel nou, Heeren, heb ik het niet weêr goet gemaakt?

Lekkerbek. Tot walgens toe, dat men daar byna afbraakt.

Maar op zyn tyd, zullen wy dat weêr goet maaken.

Marreije. Dan zal ik 'er tot dankbaarheid, ook eens afbraaken.

Myn Heer, zit je ook wel, begeer je geen meer gemak?

Luil. Wagt nog een weinig, daar viel me wat in de zin, strak, strak.

Ja, 't was me vergeeten, dat ik om een Letier heb gezonden.

Maar zou die schelm 'er geen hebben gevonden?

Of zit hy eerst met de draagers wat in de kroeg?

Dronkert. 't Is voor u beloofde allebade, nog vroeg genoeg.

De Muzicanten, zyn teegen zeeven uuren eerst verscheiden.

Luilekkerl. 't Was me vergeeten, of de droes moet me de bek in reiden,

De allebade, ik wou om geen duizend Guldens dat ik ze vergat.

Dronkert. Myn Heer, wy zullen voor uw eer zorgen, dat

Alles vermaaklyk toe zal gaan, dat het uw matres zal charmeeren.

Luil. Zo gy my wel diend, zal ik uw ampten vermeereren,

En vergunnen u dagelyks myn tafel, en die is delikaat.

Vraat. Dan ding ik ook na vermeerdering van staat,

Want niemand van deeze Heeren, of ons allen,

Zal de Vorst beeter, als my, aan den dis gevallen.

Luilekkerl. Maar die verdoemde Lakay, dien lompen beeft,

Dat de Letier niet komt, bekommert my meest.

Lekkerbek. Ik zie hem van verre, met een Letier koomen.

Luilekkerl. Heeren, de tyd van de allebade diend waargenoomen.

Ik heb een matres, de schoonste van 't land,

z' Is ryk, en daar by duivels groot van verstand.

Dronkert. Myn Heer, ik weet ook datze jou bemint, om jou groote gaaven.

VIERDE TOONEEL.

SMUL met DRAGERS *by de voorgaande.*

Smul. **M**Yn Heer, hier kom ik met een Letier aan draaven,
Ik heb wel op tien gragten en straatens geloopten, alderweeg.
Eer ik deeze venten met een Letier kreeg.

Luilek. Schelm, je bent in de voorbaat, 'k gaf jou anders de hant vol slaagen.

Smul. Myn Heer, je verpligt me zo veel, dat ik nergens om derf vraagen,
Die gonst zou te veel moeite zyn.

Luilekkerl. *ô* Guit? 't is waar, gy weet
Dat ik vermoeit ben, en dan alles ligt vergeet.

Hola, de allebade, laat ons daar maar om denken.

Heeren, ik ga zitten, pas gy op myn wenken,

Weis deeze venten, de weg na de Heere-gragt.

Staa stil, jou beesten. zit ik al? wagt wat, wagt, wagt.

Vraat. Hou stil, kaerels, wilt zo niet woelen.

Laat myn Heer, of hy zit, eerst gevoelen.

My dunkt nu dat myn Heer gemaklyk zit op zyn see.

Luilekkerl. Dunk je dat? laat dan voortgaan, zo dunkt het my mee.

Smul. Marretje, ik ben moe, en bezweet geloopten,

Ik moet ook een half dozyn applen koopen.

Marretje. Je grypt maar in 't honderd, je neemt 'er veel meer.

Smul. Wisje, wasje, zet ze maar op reekening van myn Heer.

VYFDE TOONEEL.

MARRETJE en GRIETJE.

Marr. **Z**Et ze maar op reekening van myn Heer, dat zyn woorden!
Wel, wie ofze van zyn daagen, beeter hoorden?

Knegts, Lakayen, Raaden, en al 't kanalje van de stad,

Plukt

Blyffel.

Plukt hem, of hy eeuwige veeren in zyn staart had.
Wel, dit kan niet lang staan, met die naakte luizen,
Ze zullen hem nog de leste veer uit zyn gat pluizen,
En zeggen dan, adieu myn Heer van Luilekkerland,
Wy hebben jou gediend trouw, en valjant.
Waar zagme ooit zulke dappre en deugdelyk knegten,
Met Samzons geweer, zo lang en manhaftig vegten?
Wy begeeren het oude loon, voor ons beroemd geweer,
En zo niet, bedanken we jou, voor de eer
Van onze ampten, en belang in jou staaten.
Wy waaren te genereus, om uw hoogheid te verlaaten;
Maar nu onze dapperheid geen middel meer, om zig te betuigen, heeft,
Zo is 't dat ieder zyn ampt gaaren, aan een ander overgeeft.
Grietje. Wel, Marretje, dat hebje aardig weeten te vertellen.
Deze Panlikkers zullen hem, als de garnaal, de vis uitpellen,
En laten hem, als den dop, voor de vrienden tot een gunst.
Nou, ik beken, dat is huilt afgestroopt, naar de kunst.
Marretje. Wat zou genoeg zyn, voor zo veel hongrige haanen?
Die Kooning moet Martelaar sterven, voor zyn onderdaanen.
Grietje. Ik ben 'er wat bekommert in, dat ik al meê wat heb geplukt.
En is het geen zonden, als men d'onnoosle onderdrukt?
Die Kooning is te goed, en t'onnoozel van zinnen.
Marretje. Wel, hoe, kreigt jou het mal ook binnen?
Men moet zo nauw op de winst van een kwifter niet zien.
Wel, het moet op weezen, met dit Koningryk. indien
Wy daar nu niet met al, van in de keuken kreegen,
Zo zullen andre ons het spek wel haast uit de schoorsteen veegen.
Hy moet, van het Janhagel, door het oog van de schar,
En dan is het zeker voor ons zo goed als een aâr.
Grietje. Het is waar; maar onregtvaardig goed kan niet bedyen,
Ik wil onzen Koning na deezen niet meer zo snyen.
Dat ik gedaan heb, is te laat, en ik heb geleerd,
Dat hy wys is, die op een kwaade weg in tyds te rug keerd.
Marretje. Ja wel, ik maak niet veel zwarigheid in die zonden.
Waaren 'er geen kwifters? daar wierden geen schrapers gevonden.
De goede en verstandige liêns, geeven geen slypsteen aan dit mes,
En dit is voor die zotte Koningen een goede les.
Daar komt al weêr volk, gaan wy maar na binnen.

Grietje.

Grietje. Ik verlies geen tyd, ik gaa weêr zitten spinnen.

Z E S D E T O O N E E L.

VOLKERT en ALBERT.

Volkert. **E** Indlink zyn wy daar eens klaar met onze zaaken,
Onze Couzyn van Luilekkerland, zal het nu niet lang
meer maaken.

Ik hield het voor goed, dat hy van deezen avond wierd geligt.

Albert. Het was geen arbeid van kleen gewigt,
Eer men het zo ver kreeg, dat men hem mogt zetten.

Men veroordeeld hier niemand, als door de wetten,
Hadden wy geen goede attestaten gehad, al 't werk was om niet.

Volkert. De regter heeft hier een goet oog, daar hy uitziet.

Myn Heer van Luilekkerland, is bekend op alle straaten.

Albert. Wel, hoe zal het gaan, met de gevolgen van zyn staaten?
Het meestendeel heeft tot haar behoef, waater, nog brood.

Volk. Na 't willige Rasphuis, of den Byaart, om de vertrooftende dood.
Want de meesten zullen nog om een graf gaan smeeken.

Albert. Zy zyn ongelukkig die in zulke schoenen steeken.

Maar, waar treffen wy onze neef, deezen avond best an?

Volkert. Ik heb verstaan, dat hy by manke Joris, in de lubbende kan,
Deezen avond, zyn likkebroers, gelyk hy gewoon is, zal tracteeren.

Albert. Gaan wy den Officier verzoeken, dat hy ons gelieft t'assisteeren.

Volkert. Dat zal al tyd zyn, is hy maar niet uit 'er stad.

Albert. Is 't dan van daag niet, word hy morgen by de kop gevat.

Men moet deeze schandvlekken van menschen leeren zingen,
Dat 'er slegte luy zyn, die zulke Koningen kunnen dwingen.

Einde van 't eerste Bedryf.

T W E E D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

Het Tooneel vertoond een plaats met prachtige Gebouwen.

SMUL en LUBBERD.

Smul. **I**K dagt wel, dat myn Heer hem geen kroeg voorby zou laten
draagen. Hy

Hy kreeg de lugt van Tryntje, in de Hamburger Postwaagen,
Niet in de neus, of hy moest 'er met de letier, door de stal deur,
opstaande voet in.

Wel, hoe lagte onze loddrige en vroolyke waardin!

Ze dagt, nu zal myn Heer hier te nagt blyven slaapen,
En eer morgen, zullen wy hem het vet uit de beurs schraapen:

Wat heeft dat slimme varken, myn Heer niet gekost?

Lubberd. De weg valt duur, als men ryd met de Post.

Nou, myn Heer, zal ook weêr zo veel te haastiger overweezen.

Maar, ik geloof hy zig zo wel op de toom niet verstaaf, als voor deezen,

Hy wort te dik en te vet, en te loom voor den draf.

Smul. Van een galopje, dat gaat maklyk, wat dunkje daar af?

Lubberd. Een galopje, malle gek! zyn vel is versleeten,

Hy zit nou op geen stoel, of hy is stukkend gezeeten.

Wel, met een galopje, viel hy in brokken van malkaâr!

Smul. Zou hy waaragtig? dan loopt hy in de Postwaagen gevaar:

Want ik vrees, datze hem zullen disponeeren.

Lubberd. Wel, malle gek, hy moet ommers daatlyk hier mallebadeeren.

Hy zel hem nou niet laten ophouden, dat weet ik wis.

Smul. Men komt zo maklyk uit de Hoerhuizen niet, als m'er inge-
koomen is.

Ik vrees, ons myn Heer met de Muzikanten zal vergeeten.

Lubberd. 'k Zeg neen Smul, dat moest ik weeten.

'k Heb 't gistren, met een minnebrief aan de meid bekend gemaakt,

Hoe myn Heer in haar Juffers liefde, als een oven blaakt,

En dat wy deezen avond, ons zo verliest zouden laten hooren,

Dat ik haar, en hy, de Juffer (buiten alle bedenking) zou bekooren.

Maar die lompe Muzikanten, passen niet op haar tyd.

Smul. Wie weet, of dat volk ook niet in de Postwagen ryd?

Het is om de duivel uit dat huis niet te houwen.

Lubberd. Daar is dubbel profyt met de zaag, wel, waar zouwen

Zy 't beter vinden, 't zy buiten, of binnen de stad?

Wel ze zaagen, en krygen gelt toe, en veegen al watzy zien, door
haar gat.

Smul. Kan ik gelt toe krygen, zuipen en smeeren?

Zo gaa ik ook de Muzyk leeren.

Ik zal myn Heer bidden, met zyn doorlugtige raad,

Dat hy my die noble kunst leeren laat.

Lubberd. Weg, dommen hond, dan krygje de zak van hem, en zyn Heeren staaten,

Want hy lyd niemant by hem, als luyaarts en vraaten,
Die wat respect voor kunsten hebben, of daar oit voor sprak,
Die geeft hy aanstonts de schop, of de zak.

Neen, om myn Heer dienst te doen, wil ik nooit icts leeren.

Smul. Ja wel, myn Heer, is het uitschot van alle Heeren,

Ik heb wel meer Heeren gedient, en gekent,

Maar waaragtig geen grooter gek, als deeze vent.

Lubb. Gy eet zynbrood, krijgt gelt toe, en derft met hem nog spotten?

Smul. Zyn geld en brood dat is goed, maar hy is de grootste van alle zotten.

Lubberd. Zyn Heer te bespotten, al is het een gek,
Dat is voor een knegt (dien hy loond) een groot gebrek.

Maar wat droes, waar of de Muzikanten blyven?

Smul. Die zullen hier of daar, nog wat componeeren, en zitten schryven,
Dat volk is te luy, en doet niet als door dwang.

Lubberd. Maar hoe 't is of niet, dit duurd al te lang.

Smul. Daar koomenze. myn Heer zeide, zy zoude maar beginnen.

T W E E D E T O O N E E L.

LUBBERT, SMUL en MUZIKANTEN.

Lubbert. **W**El, Heeren, heb j' al een brave roes binnen?
Men zegt, dat je niet van jou kunst oeffent, of verstaat,
Voor dat j' een half steekannetje door jou keel slaat.
Nou, ik zie, dat jou de lugt van het nat al heeft ontsteeken,
Zing nou als mannen, aan het loon zal het jou niet ontbreeken.
Van myn Heer, vloeit het geld als de vuiligheid van de koe.
Je borgt niet garen, want jou staat laat het ook niet toe.
Nu, Messieurs, en Juffers, breng al by, wat kan bekooren.
't Is voor die Juffers deur, dat je jou moet laten hooren.

Een Muzikant, in Harders gewaad, zingt:

NU dat ik u myn ziel kom bieden,
Vol Trouw en zuivre Minnegloed.

*Kunt gy Coridon nog vlieden?
Die uw schoonte aanbidden moet.
Kunt gy, enz.*

Een Juffer, in Harderins gewaad, zingt.

H Ebt g' u trouwloos niet begeeven,
In een bevalliger min?
Waart gy my opregt gebleeven?
Ik was nog uw Herderin.
Gy snode, dorst my verlaaten,
Daar myn ziel niets wreect in lyd,
En 't is door my te zien haaten,
Dat ik my weér voel bevyd.

Een Harder zingt.

W Aar zou het ligt zyn glans ontfleeken,
Als aan de toorts van uw gezigt?
De Zon moet in haar glans verbleeken,
Als gy ons met uw straalen ligt.

Twee Juffers.

't **I** S de min, die u komt daagen,
Dat geen Ziel, zyn magt ontvlied.
Wil hy, dat wy liefde draagen,
Men ontvulgt zyn pylen niet.
Die zig wenst van hem ontslagen,
Trest hy dubbelt, met verdriet.
't Is de min, enz.

DERDE TOONEEL.

LUILEKKERLAND, DRAAGERS, DRONKERT,
VRAAT, LEKKERBEK, MUZIKANTEN,
SMUL, LUBBERT.

Luil. **H**OU stil wat, tot ik uit de Letier ben getreeden.
Ik ben waaragtig in dit pothuis al moe gereeden.

Jy, draagers, geef jou wat naar agtren, met dit hondehok.

Draager. Gelief je ons geld te geeven, myn Heer?

Luilekkerl.

Ja, met de stok.

Jou beesten, naar agtren, ken je niet hooren?

Of heb je loot, in die luizige Eezels ooren?

Strak (als je me na myn logement toe draagt)

Zal ik jou betaalen.

Draager. 't Was met beleeftheid gevraagt.

Wy zullen myn Heer dan ginder wagten.

Luil. Ik ben zeeker verliet, zonder galante gedagten.

Ay! dat ik nu eens zelve een lekker airtje zong,

Ik ben wat luy om te gaapen, maar nog helder van tong.

Ik heb nog een deuntje, van een verlietde Poët onthouwen.

Laat zien, hoe was het? hem, hem. ja, 't was van trouwen.

Lang te vryen, ho! ho! ai! dat ik dit zo vergeet:

Nou, ik hou geen vaarzen in myn kop, ik ben geen Poët.

Luilekkerland zingt.

L Ang te vryen om te trouwen,

Dat is een elendig kwaan.

Trouwen, dat moet ieder rouwen,

Vry, in een bevreide staat:

Want dat ongetrouwte is aardig,

Is getrouwte geen oortje waardig.

Drunkert. **D** At heeft geen poelsnip uit zyn poot gezoogen.
Die Poët, is de minnepyl door zyn keel, en niet door
't hert gevloogen,

Op die wys, is de liefde zuiver en goed.

Luil. Wel, wat weet jy van liefde, dorstigen bloed!

De kan en het glas boorde vol, zyn jou Godinnen.

Maar, wat zou een verzoope Ziel anders beminnen?

Vraat. Nou, myn Heer, de beeker staat jou ook niet vreemd aan de mond.

Luilekkerl. Jy vreet altyd, als een uitgehongerde hond,

Aan jou is geen zatheid in drie Jaar gevonden,

Al wierd de tafel met spys op jou nek gebonden,

Nog zou je kauwen, waar je me vond, op markt en straat.

Lekkerbek. Wel, myn Heer, dat zyn de pligten van uwen raad.
Wy hebben ons altyd nobel, en deftig gehouwen.

Luil. Jy steekt niet in jou bek, of je moet het tienmaal aan jou neus
douwen.

't Is waar, ieder vertoond zig een man, in zyn pligt.
Maar ik wou, dat je wat meer respect had, voor myn Nigt,
En dat de Messieurs, met de zang voort kosten vaaren.
Nu, Messieurs, toon de kunst, van jou keelen, en snaaren,
Ik moet alles aanwenden, dat ik myn Matres behaag,
Ik zal jou beloonen. zing eens hoe verliefd, dat ik me beklaag.

Een Muzikant.

DE Koning van Luilekkerland,
Dat is een Heer van groot verstand.

Hy brand, hy gloeid, van binnen,
Gelyk een oven doet.

Ag! moet hy hooploos minnen,
Zo stikt hy in zyn gloed.

Luil. **D** At gevalt my wel, en ik word bewoogen.
Maar daar ontsluit zig een venster, ben ik niet bedroogen.
My dagt, dat ik myn Engel hoorde, en zag.

Loop, kyk Smul, komt 'er nog niemand voor den dag?

Smul. Zo het de Juffer niet is, zal het ten minste de meid weezen:
ô! Meisje maat, kost ik jou zonder trouwen maar beleezen!

Luilekkerl. Vaar voort, Messieurs, maak het nu nog eens goed.

Smul. Myn Heer, laat voortgaan, my dunkt dat men een venster open
doet.

Een ander Muzikant.

DE Koning, word hy niet verhoort,
Word in zyn minnebrand versmoord.

De vlam zal hem bederven:

Helaas! hy moet van kant.

Hy zal zo daatlyk sterven,

Van enkle minnebrand.

Luilekkerl. **D** At zal haar raaken, zo ze me maar bemind.
Maar ik vermoei me te veel met staan, ik word blind

Voor myn oogen. ras, leen een stoel, dat ik kan rusten.

Vraat. Zou het myn heer niet, wat op ons, te leunen lusten?

Steun wat op onze Schouders, en neem jou gemak.

Luilekkerl. Jy bent 'er veel te lui toe, en ik te zwak,

Ik moet zitten, of zo op de straat gaan leggen.

Lekk. Wel, myn heer, wat zoude de lui in 't verby gaan zeggen?

Luilekkerl. Wat bruit me de lui? ik wil leggen, zie daar.

Hy valt op de straat neer.

Lubbert. Myn heer, daar is een stoel van een bestevaâr,

Ik heb ze van zyn appeltal moeten leenen.

Luil. Wel, al is hy wat oud, dat bruit nog heenen.

Nou zit ik, geloof ik, weêr als ik plag.

Maar Lubberd, kyk, komt 'er nog niemand voor den dag?

Lubberd. Ik geloof, dat uw liefste waarlyk is getroffen,

Ik hoorde daar zo een droevig zughten, en snoffen,

Dat het was of 'er wierd geweend, en geschreid.

Luilekkerl. Dat is wis de vrugt, van myn aantreklykheid.

Nu dit was het cerst niet, dat ik my deê beminne.

Lubberd. Myn heer, ik hoor nog veel meer, laat ze maar weêr beginnen.

Luil. Nu, Juffers, en Messieurs, nog iets lekkers voor 't lest.

Maar ik bid, toon wat je kunt, doe jou best.

Een Harderin zingt.

Zoete rust, van myn Ziel. waar zyt gy heen gewend?

Duizend zughten, belans! en pynen zonder end,

Ontroeren my in deeze blaaden.

Wat geluk, een ziel onbelaaden,

Aan wie geen minnaar ooit geviel.

Waar zyt gy heen gewend? zoete rust van myn ziel.

Een Harder zingt.

IK volg u waar gy gaat, overschoone Hardrinne!

Uw gelaat, zo volmaakt, my meer als 't ligt voldoet.

Al kosten het myn rust, nog wil ik u beminne,

In u vind ik een schat, die my alleen voldoet.

Al kosten het myn rust, nog wil ik u beminne,

In u vind ik een schat, die my alleen voldoet.

Harderin.

IN dit veld, vol gebloemt, moet zig alles vermaaken,
 Waarom belet gy my de lust?
 Ik zoek 't genot, der eenzaamheid te smaaken,
 En gy stoort myn gewenste rust.

Harder.

GT wilt my vliên, ô wreede schoone!
 Kan ik alleen in dees verliefde blaân,
 My van de min afkeerig toonen?
 Schroomt gy myn zugjes te verstaan,
 Die zo veel gloed in deeze boezem woonen?
 Hardrin al te fier, vreesst uw hert,
 Of het eens nog deeld in myn smert?
 Hardrin al te fier, vreesst uw hert,
 Of het eens nog deeld in myn smert?

Harderin.

GT zegt my, dat verliefde zinnen,
 Droef en elendig zyn.
 Waarom zou ik u minnen?
 Waarom wenst gy my zo veel pyn?
 Waarom zou ik u minnen?
 Waarom wenst gy my zo veel pyn?

Luilekkerl. Dat was onverbeeterlyk. maar kykt 'er niemand buiten?

Smul. My dunkt dat het tyd is, om dit te besluiten,

Ik zou niet raaden, dat men langer zingt, of speelt,

Want me dunkt, dat het onze Matressen ook al verveelt.

Luilekkerl. Hou dan op, Messieurs, ik moet jou betaalen,

Kom jou geld flus by manke Joris haalen,

Daar heb ik jou van doen, voor den dans en de vreugt.

Muzikanten binnen.

VIER-

VIERDE TOONEEL.

LUILEKKERLAND, VRAAT, LEKKERBEK,
DRONKERT, SMUL en LUBBERD.

Luilekkerl. **M**Y dunkt, dat dit Canalje, voor de zang niet veel deugt.
Komt 'er nog niemand? zo is 't een slegt teeken.
Dog laat ons het hoeft daar niet over breeken,
Ik zal morgen gaan vraagen, of het haar geviel,
En ontdekken haar de kragt, van myn verliefde ziel.
Nu zal het tyd worden, om op sinullen en zuipen te denken.
Vraat. Myn Heer, hier langer te zitten, kost jou gezontheit krenken.

VYFDE TOONEEL.

BEDELAAR *by de voorgaande.*

Bedel. **A**L is de maag, en de beurs leeg, dat geluid kost me troosten.
Men zegt dat de eerste zak pyp is gevonden, in 't Oosten.
Maar hier staan eenige Heeren, ik geef een zugt,
Misschien vang ik hier nog een haas, in de vlugt.
Ik heb van daag nog niet veel gegeten, nog gewonnen.
Luilekkerl. Zou me wel zo een armen bloed, onmedoogend konnen
Voor by gaan? hy zugt zo droevig, als een knoet.
Bedelaar. Myn Heer, hebt medoogen met een armen bloed,
'k Heb niets, om deeze nagt te konnen leeven,
En ik zou my gaarne, in een slaapsteê begeeven.
Ik ben koud, en nat, verhongerd, en verdorft.
Luilekkerl. Ik kreig meely met deeze onnoosle borst.
Wat is jou handwerk, wat hebje geleert om de kost te winnen?
Bedelaar. Myn Vader leerde my van jongs af, zyn deugd beminaen,
Hy had in zyn tyd, nooit een ambagt geleerd:
En eevenwel, heeft hy onder de grootste van 't land verkeerd.
Een voornaam Heer, liefhebber van zuipen en vreeten,
Nam groot vermaak in hem, om altyd wat nieus te weeten.
Myn Vaâr, at als een hongrige meer,
En dat was de oorzaak, dat hy in de gonst bleef, van dien heer.

Wat

Wat noot was 't geweest, had dien heer lang mogen leeven!
 Maar, als men hem meest van doen had, ging hy ons begeeven.
 Ik, en myn Vaâr, hadden van alles dubbel genoeg;
 Maar 't was op, doen men dien goeden heer na 't graf droeg.
 Kort daar na, liep alles verlooren,
 Doen bevonden wy ons teegens dank, voor d'armoe gebooren.
 Myn Vaâr, doen hy geen andren heer voor zyn noodruid vinden kon,
 Moest rezolveeren, dat hy met my 't bedelen begon.
 't Gink voor eerst zo wel; maar hy is ellendig gesturven,
 Dit heeft my voor alle ambagten bedurven:

Dies moet ik my voortaan bedienen, van de goede luy.

Winnen wy geen zoete melk, wy genoegens ons met huy.

Luilekkerl. Wel, wat dunkt jou dat ik jou een ambagt liet leeren,
 Zou jou dat aanstaan?

Bedelaar. Een ambagt, myn heeren!

Daar ben ik te zwak toe, 'k was in lang niet gezond,
 Ik kan niet werken.

Luilekkerl. Wel je spreekt rond.

Wat zou jou dan in deeze waerelt meest behaagen,

Of ik jou kon helpen?

Bedelaar. Niets, als een volle buik te draagen,

Nooit gezond te worden om door dwang iets te moeten doen,

Wel te slaapen, met een woord, met eten en drinken, van fatzoen.

Luilekkerl. Maar werken, dat zegje, kunje niet beginnen?

Bedelaar. Ik ben 'er onbekwaam toe, en ongezonder van zinnen,

Myn handen zyn krom, en myn vingers staan verkeerd,

Ik versta me op geen werken, ik heb het nooit geleerd.

Luilekkerl. Wel, ik kreig liefde voor jou goede en behaaglyke gedagten,

Zy vaaren altyd wel, die het werken veragten.

Lubbert. Ik geloof, myn heer, naar Oostindiën meend, of na Guinée.

Bedelaar. Ik wou, myn heer, dat je jou milde hand open dee.

Luilek. Is dat je regt opbiegt, ik zal jou een heer, als jou Vaâr had, geeven,

En ik hoop, dat hy ten minsten nog lang zal leeven.

Zeg me regt op, had je nooit een werkende bui?

Bedelaar. Om de dood niet, ik was en bleef altyd lui,

My dunkt, als ik werken zie, dat ik moet schrikken,

Ja, de lugt daar van, is bekwaam om my te doen stikken.

Luilekkerl. Wel, je bent de beste borst, die ik van myn leeven zag,

Wy treffen beide geen ongelukkigigen dag,
 Ik neem u aan voor myn Secretaris, zonder leezen of schryven,
 Als alleen om met jou Vingers, myn Requesten door jou keel te dryven,
 Dat is, altyd vreeten, en zuipen, dag en nacht;
 Maar wagt jou voor al, dat je jou van zoberheid wagt.
 Eer de klok twaalfuuren is, moetje met al deeze heeren vol en zat weezen,

En in de naanagt, moetje nog maar zes pintjes letters leezen,
 Daar meê gaat men geruist slaapen, en te bed.

Bedelaar. Myn heer, ik bedank u, ik zal maaken dat ik 'er op let.
 Maar my pafte wel een goet kleed, t'uwereeren.

Luilekkerl. Lubberd, loop voor uit, en geef myn Secretaris een pak van myn beste kleeren.

Z E S D E T O O N E E L.

LUILEKKERLAND, VRAAT, DRONKERT, LEKKERBEK, DRAAGERS.

Luilek. **N**Ou, Canalje, kom met drie haaften by me, met de letier,
 Ik heb me moei gepraat, ik val schier om veer.

Ondersteun my wat, want ik kan niet meer spreekken.

Vraat. Maar, myn heer, een Bedelaar onder uw officiers te steeken!
 Dat is een affront! voor de Leeden van uwen raad.

Luilekkerl. Gy zult dat nog wel voorby zien, myn heer, Vraat,
 Daar zal egter genoeg, voor uw kieuwen weezen.

Dronkert. Wel, deeze Secretaris, zal nobel schryven, en leezen!

Luilekkerl. Hy vreeft ook al dat 'er geen drank genoeg zal zyn.

Heer Dronkert, wees geruist, laat my zorgen voor de wyn.

Nou, myn heer, Lekkerbek, 't is jou beurt om te spreekken.

Lek. Ik ben daar te wys toe, ik zal 'er myn neus niet in steeken.

Luilekkerl. Dat is beleeft, gy zyt daar toe veel te wys!

Je steektze liever een duim diep, in gereet gemaakte spys.

Nou, heeren, help my binnen, de maag begint my te jeuken,

Je zeld me in myn logement draagen, tot in de keuken,

Zo ziet men, zo dra men uit de letier gaat,

Daatlyk de pafteyen, en het welrickende gebraad.

Lekkerbek. Neem, myn heer, zagt op, en let op jou schreeden.

Myn

Myn heer is vermoëid, en ontzet in zyn leeden.
 Agter het Stadhuis langs, in de lubbende kan, verftaje dit?
 Luilekkerl. Hou een oogeblik ftil, beesten, ik twyffel of ik al zit.
 Vraat. Myn heer, zit wel regt, en kloek op zyn leeden.
 Luilekkerl. Laat voort gaan, Canalje, dan ben ik te vreeden.

Einde van het tweede Bedryf.

DERDE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

Het Theater verftoond een Grootte Zaal.

LUILEKKERLAND op het bed, en de BEDELAAR
 op een Ruffbank.

Luilek. **H**Ola! Secretaris.

Bedelaar. Myn heer, ik was al half in de ruff.

Luilekkerl. Het pafft jou te waaken, als my geen flaapen luft.

Ik was daar in een droom, die my niet kofft gevallen.

Bedelaar. Droomen zyn wind, en zeggen niet met allen,

Voor deeze waren de luy zo mal, en zo blind;

Maar nu is 'er niet een, die men aan die zothed t'huis vind.

Myn heer, zal ook te wys zyn, voor die vieze vaazen.

Luilekkerl. En eevenwel, kan my dat gezigt verbaazen.

My dogt, in 't midden der vroolykheid van myn ziel,

Dat ik by ongeluk aan de tafel, met myn ftoel agter overviel.

Ik dagt, nu breek ik den hals, ik ga vertrekken;

Maar ik lag op de vloer niet, of de tafel, en alles, wierd veranderd in gekken.

d'Eerfte die my toefprak, riep, weeft wellekom, myn heer,

Gy zult hier Koning zyn, en met een verdween hy weêr.

Al d'andre, zag ik ftrak hem volgen op zyn hielen,

Ik was Koning, van een Koningryk zonder zielen.

Ik lag alleenig, op de vloer, als een zot of een beeft.

Wel, wie droes, heeft Koning van de gekken geweest!

Bedelaar. Niemand, myn heer, gy zoud veel vyanden verwekken,
Elk dingt tegenwoordig, om Vorst te zyn van de gekken.
Ay! laat aan een ander ook wat proeven van verstand.

Jy bent een magtig Koning, van Luilekkerland,
En met zo veel glory, kan men zig vernoegen,
Zonder die van de gekken, daar by te voegen.

Maar, na dat ik die droom kan bevatten, en verstaan,
Wilze jou het verstand, van jou raaden, ontdekken gaan,
Die jou zo dra, jou ongemak overkomt, zullen verlaaten.

Luilekkerl. Ja, zoudenze my om het vallen van een stoel haaten?
Dan is 'er geen liefde meer in myn geveinsde raad.

Bedelaar. Neen, myn heer, zy zullen weêr gaan zitten, als je maar
weêr op staat.

Maar dat je weêr op stond, heb ik jou niet hooren verhaalen.

Luilekkerl. Ja, ik beken dat me de zinnen dwaalen,

Het leid men alles zo zwaar in de zin,

Dat ik langer niet weet, of ik haast gedaan heb, of begin.

Ik geloof, dat ik myn reekening haast zal moeten maaken,
Om met fatzoen eens, van deze bedroefde waereld te raaken,
De magre Jaaren, staan ons ligt haast voor de deur.

Bedelaar. Myn heer, vergeef het my, zo ik jou in de reeden fleur.
Hoe lang zal ik nog wel by jou kunnen schryven?

Luilekkerl. Tot myn dood toe, en zolang ik in Amsterdam zal blyven.

Bedelaar. Wel geantwoord, maar als je 'er dan buiten gaat?

Luilekkerl. Dan zalje meêgaan, als myn Secretaris van staat.

Bedelaar. Alles zal wel gaan, zo we maar niet buiten logeeren.

Luilekkerl. Dat is onmooglyk, want ik moet alle daagen tracteeren.

Bedelaar. Dan zweer ik jou te volgen, tot in de dood.

Luilekkerl. Dat zyn regte vrienden, die ons volgen in de nood.

Maar wy zyn mal, met het toekomende ons in te laten,

Ligt zullen wy het tegenwoordige verliezen, en verpraaten.

Ik ken de potzen, van myn hoogwaardige raad,

Ligt hebben zy het gemunt, op ons gebraad,

En daar zou haar zintpokken voor schenden,

Ik zou die magre luizen, weêr na haar hokken zenden.

Daar is geen straf genoeg, voor die zyn Koning bedriegt.

Bedelaar. Dat is een spreuk, myn Heer, die je niet liegt.

Was dat waar? ik zou 't jou zelyven raaden,

Dat was een veer uit me neus, al dat lekkre gebradden!
 Myn heer, wil ik eens gaan zien, hoe het in de keuken gaat?
Luil. Zeg, datze binnen koomen, al d'Officers van myn staat.
Bedelaar. Daar koomenze juist aan, nu ben ik buiten vreezen.

T W E E D E T O O N E E L.

VRAAT, LUILEKKERLAND, DRONKERT,
 LEKKERBEK, BEDELAAR, LUBBERD, SMUL,
en gevolge.

Vraat. **W**Y waaren bekommert, hoe 't met myn heer al mogt weezen.

Heeft myn heer wat uitgeruft, of is hy nog moe?

Luil. Ik weet, messieurs, waaragtig niet, of ik slaap, of wat ik doe.
 Heb ik ook wel, als ik behoer, op de regte zyd gelegen?

Ik heb zo een malle imaginatie gekreegen;

Die gekken, die gekken, maalen my nog in 't hoofd.

Dronkert. Wel ik geloof niet, dat je ons gekken gelooft.

Dat was uw meer, als ons affronteeren,

Dat je maar over een hoop gekken zoud regeeren.

Luil. Myn droom getuigt me, dat ik over gekken moet gebiën.

En ik kan onder jou allen, nog niet een wys mens zien.

Maar zouje me zo verlaaten? dat zou ik niet hoopen.

Dronk. Wy, jou verlaaten! wy lieten ons liever aan kannen en glazen opknoopen.

Wie heeft u van onze opregtigheid verdagt gemaakt?

Luil. Jou opregtigheid, heeft als een leeuw voor de glaazen gewaakt.

Wat zal ik jou van jou verdiensten veel zeggen,

Ze zellen jou wenthalven, de weeshuizen moeten uitleggen.

Dronkert. Waarom, of zoude daar myn kindren nog in?

Luil. Nog niet, maar jou testament zal dit insluiten, als een begin

Van jou nugtren, en zober leeven,

Dat je jou kindren een plaats, in het weeshuis zult doen geeven.

Dronk. Maar, dat myn heer eens dagt, hoe dat het met hem zal gaan?

Luil. Dat heeft geen kommer, ik zal haast gaan woonen op de Maan,

Daar worden geen luiden, als myns gelyk geleeden,

Om dat ik jou hier debek ophouw, wort ik daar alreets aangebeeden.

Daar is ook weêr een Vorst, als ik ben, van doen,
 En daar meê kreig ik weêr een Koningryk, van fatzoen.
 Maar die gekken, die gekken, leggen my nog in 't hoofd te maalen.
 Zouwen 'er ook wel gekken, op de maan dwaalen?

Lekkerbek. Ay! myn heer, denk op de maaltyd, het word al laat.

Luilekkerl. Hoe gaarne zat hy weêr met zyn neus aan 't gebraad!

Maar, heeren, is 't niet al lang genoeg geleege?

Dat ik opstond, had j' 'er wel iets teegen?

Vraat. Dit is de wensch, Vorst, van ieder een.

Luil. Haal dan myn kouzen, en doet 'er eerft een aan myn regter been.

Bedelaar. Wel, myn heer, leid flinks, het zal jou vermoeyen.

Luilekkerl. Myn heer, Vraat, wil jou met de kouzen spœyen,

Ik werd zo vermoeid, dat ik hier zo leg.

Bedelaar. Myn heer, leid verkeerd, hoor jy niet wat ik zeg?

Luilekkerl. Leg me dan regt, weet ik, hoe ik moet leggen?

Dronkert verleid Luilekkerland, en spreekt teegen de Secretaris.

Hou jy 'er de handen af, deeze lomp heeft al reê veel te zeggen.

Myn heer, staa my toe, dat ik u leg, zo 't behoord.

Luil. ô Zeldreiment! myn heer, Dronkert, je tast me aan of je me vermoord,

Kom met je drie vieren, en leg me te deegen.

Zy kleeden Luilekkerland, Dronkert stoot de Secretaris weg, en de Secretaris spreekt.

Bedelaar. Wel, ik wil helpen. wat is 'er jou aan geleege?

Dronkert. Swyg lomp en vleege, mag je wel rotting zous?

Bedelaar. Van een goed kaerel wel, maar niet van een verzoope Smous.

Dronkert. Wat van een Smous! bezie deeze groote Secretaris,

Wel, hy vertoond al een postuur, dat trots en raar is.

't Is of men myn heer zelve ziet, in die nauwe rok!

Hy staat jou wel. hy gelykt wel een beezemstok,

Daar een rok of een broek op is gehangen.

Wel nou, heb je een ruime kou, om jou luizen in te vangen!

Bedelaar. Dat is waar, maar al heb jy ze in een gevulde py,

'k Geloof jou die beesjes zo wel bruyen, als my.

Luilekkerl. Wat valt hier te bruyen, en van beesjes te praaten.

Heb je wat in de wey? jy meugt ze verkoopen laaten.

Ay! krakeel over 't meeste vee niet, 't is genoeg,

Je meugt jou griffen te nagt over tellen, 't is nu nog te vroeg.

Maar,

Maar, heeren, zyn myn kouzen al aan? dat most ik weeten.
 Heb je ze aan getrokken, of heb je 't vergeeten?

Ik kan waaragtig over myn buik niet zien.

Secretaris, heb ik al een kous aan myn regter bien?

Bedelaar. Ja, myn heer, maar ik moet ze wat vaster toebinden.

Luilekkerl. Kyk aan myn linker, is 'er daar ook een te vinden?

Bedelaar. Ja, maar die is ook te los voor myn heer.

Luilekkerl. Bind ze dan vast, maar doe my geen zeer.

Gy verstaat u waaragtig beeter op de kouzen, als de kindren,
 Ik heb nog niets gevoeld, dat in het vast maaken, my kost hindren.

Bedelaar. Ja, ik versta me, hoe men iets zonder beweeging doet.

Luilekkerl. Doe me nu eens een muil aan myn linker voet.

Bedelaar. Lubbert, geef aanstonds myn heers muilen.

Nou, waar wagje na, hoe staat dien lompen bloed te druilen?

Lubbert. ô, Sint pokken, dat ons een Bedelaar gebiet!

Bedelaar. Dat gy myn knegt waart, ik verdroeg dit niet.

Lubbert brengt de muilen, en de Secretaris rukt ze hem uit de hand.

Geef hier moesaap, basterd van moffen en knoeten.

Luilekkerl. Syn de muilen nog niet aan myn voeten?

Bedel. 't Is nu alles klaar, als gy wilt myn heer, men helpt u van 't bed.

Luilekkerland zit opperegt in 't bed.

Luil. Is 'er al een kanne wyn, of tien, neêrgezet?

Ik zal niet eer van het bed kunnen treden,

Voor dat ik een pints beeker gestort heb, in myn leeden.

Dronkert. Ja waaragtig, Lubbert, ga haal de wyn.

Luil. Is 'er de wyn nog niet, ze moest 'er al zyn.

Wyn, wyn, zeg ik, of ik moet barsten.

Og, wat hadde wy lest een noble dronk by Karsten!

Is 'er nog geen wyn? zo val ik in slaauwte op staande voet.

Luilekkerland valt agter over als in slaauwte.

Lubb. Daar is wyn, myn Heer, bezwyk niet, hou maar moed.

Zy regten Luilekkerland weêr op in zyn bed.

Luilekkerl. Reik my een glas, boorde vol geschonken.

Nu, Messieurs, myn gezondheid generaal eens gedronken.

Dronk. Nou, Lubbert, schenk in, geef elk een glas.

Smul, kouragie, haast u, en geef ieder ras.

Lekkerbek. Is het Rinsche Wyn? ik moet het eerst proeven.

Luilekkerl. Ik moet me over jou ongelooft bedroeven.

Wanneer drinkt men hier anders als Rinsche vogt?

Lekkerbek. Ik dagt of zy uit het verkeerde vat weezen mogt.

Ik ben wat vies, ik laat my niet graag bedotten.

Bedelaar. Ik niemendal! men lykt met my te spotten.

Elk kreigt een glas, en niemand reikt 'er my een toe!

Luilekkerl. Hoe Secretaris, heb jy geen glas, wel hoe, wel hoe!

Dat komt raar. of kan je niet behoorlyk zuipen?

Lubbert en Smul wyken agter't Tooneel, als Luilekkerland van de Secretaris spreekt.

Bedelaar. Zie Lubbert en Smul, hoe die schelmen weg druipen!

Ze agten my niet waard, dat men my een glas geeft.

Luilekkerl. Als dat waar is, zyn die schelmen onbeleeft;

Maar eens te schenken, dat is ook juist geen werken.

Bedelaar. Ik laat dit, zonder merken

Voorby gaan. maar ik zal 't 'er betaalen, ik zweer.

Lubbert en Smul weër uit, als de Secretaris geschonken heeft.

Lubb. Ik zal wel schenken, is 'er iets van jou dienst, myn Heer?

Bedel. Ik zal wel schenken, beleefde Potuil,

Nou, je toont jou verstand, regtschaape Botmuil.

Lubb. Die verdoemde Bedelaar, is stout en rappig van bek.

Maar men deed zond, hield men dit in hem een gebrek.

Dog is hy nu wat onbeschaamt, in 't schelden,

Ik zal hem dit op zyn tyd, eens vergelden.

Bedel. Dat is geveegt, op myn heers welstand, tot over honderd Jaar.

Luilekkerl. Teegen die tyd, ben ik al by myn Bestevaâr.

Mogt het maar vyftig zyn, in myn Kooninglyk leeven.

Bedel. Dat wil ons St. Jochem, met blyder herten geeven.

Luilekkerl. Messieurs, zit ik nu ook al weër over ent,

Dat je me zonder zeer te doen, van 't bed helpen kent?

Vraat. Heeren, laat ons voorzigtig de Vorst van het bed opregten.

Luilekkerl. Wat is een Koning gelukkig, met zulke knekten!

Gy zyt niet een oogenblik leedig, als gy my verzeld.

Lubb. Dat is van spys en drank, daar myn heer af verteld.

Luil. Doe myn voeten nu een voor een, van 't Ledikant afgleyen.

Zy neemen een voor een, de voeten van Luilekkerland over de sponde van 't Ledikant.

Lubbert. Hoe haast zullen die helpers, myn heer, de bek in reyen!

Maar die Bedelaar, dien naakten hond, spyt my 't meest.

Bedel.

Bedelaar. Hoe morje zo binnens monds? lompen beest.

Luilekkerl. Hou wat stil, dat ik zagt mag needer koomen.

Zy zetten Luilekkerland zagt op zyn voeten needer.

Vraat. Stut, myn Heer, laat nu zakken, wilt niet schroomen.

Luilekkerl. Nu sta ik wel, maar eer ik myn lichaam opschort,

Dient 'er nog een pints beeker ingestort.

Schenk, Lubbert, en Smul, voor al de Heeren.

Lubbert en Smul, willen de glaazen, en drinken zo veel zy kunnen meê.

Lubb. Ook voor myn Heer, de Secretaris, met zyn net passende kleeren?

Bedelaar. Myn heer, ieder heeft iets te zeggen op dit kleed.

Wat schort 'er aan, is het haar te lang of te breed?

Luilekkerl. Secretaris, kom by my, laat ik het eens kyken.

Wel, gy hoeft met die rok, geen leeg stukvat te wyken!

Bedelaar. Dat weet ik wel, daar kan met 'er tyd nog wel wat in.

Maar 't is te beeter, ik neem in myn dienst maar begin.

Als ik jou zo lang gedient heb, als jou Raaden,

Zo zal men het wel haast zien, aan 't barsten van de naaden,

Dat 'er niet veel meer in kan. by myn eer,

Ik zal zo wel en beter betoonen, dat ik jou gedient heb, als zy, myn Heer.

Luilekkerl. Nu eens te zaamen de glaasjes als bellen geklonken.

Lubbert, heb je voor de Secretaris ook in geschonken?

Geef myn heer het grootste glas, dat 'er is.

Lubbert. Dan moet ik het gaan haalen, eer ik me vergis.

Lubbert loopt weêr na binnen, en komt met een groot glas weêr uit.

Bedelaar. Men zal, of ik eens schonk, my dat geen schanden agten.

Lub. Myn heer, hier had ik het al, hadje maar een weinig konnen wagten.

Bedelaar. Schenk dan in, honsyot, met jou bevulde baard.

Lubbert op dit gebod, loopt weêr schielyk weg.

Lubbert. Ik kom, Joris, daar roept my juist de manke waard.

Luilekkerl. Laat hier wat Ansjovis, of Caviaar geeven.

Maar, waar is Lubbert en Smul, daar gebleeven?

Lubbert. Tot uw dienst, myn Heer, hier digt aan uw zy.

Luilekkerl. Breng hier Caviaar, en Ansjovis, en wat snoepery,

Dat zal zyn, om wat honger (en dorst) te verwekken.

Vraat. Men zegt dat die spys, tot appetyt kan verftrekken.

Maar myn heer, een Kapoen, en Kalkoen, ligt 'er ook niet om.

Luilekkerl. Haal een Kapoen drie, vier, kom, kom,

Ieder zyn smaak, men moet niets verliezen,

De tyd is te kostelyk, voor de vaardige kiezen.

Daar werd Caviaar, en Ansjovis, en andre snoepery gebragt.

Maar daar komt al een proefje, zet daar neêr zoete meid.

Myn Heer, Lekkerbek, is 'er nog niets by, dat jou vleid?

Men ziet jou op het aanbrengen van dit lekkers, niet verroeren.

Lekkerb. De lust tot een wisje wasje, moet ons zo ligt niet vervoeren.

Ik wagt na de Kwakkels, Snippen, Patryzen, en de lende van een Haas.

Luilek. Dat bruit al heen, al komt het uit de mond van een dwaas.

Myn heer, Dronkert, zou jy het niet met een nobel stukje kaas houwen?

Dronkert. Ay! myn heer, laat ik dit glas eerst in de baard douwen.

Het gebragd werd opgebragt, te weeten, drie, a vier Kapoenen.

Op Ansjovis of Caviaar, smaakt ook een dronk.

Luilekkerl. Lubbert, of Smul, schelmen, ik wou dat je me ook eens schonk.

Lubbert. Tot jou dienst, myn Heer.

Luilekkerl.

Myn heer, de Secretaris.

Bedelaar. Myn Heer.

Luilekkerl.

Proefje wel eens, of de spys al gaar is?

Bedelaar. Niemendal, myn Heer, ze smaakt gaar of niet wel.

Luilekk. Zo is 'er niet veel vleis op jou beenen, zo zit het in jou vel.

Bedelaar. Zeldrement, myn Heer, had ik jou over drie weeken gevonden!

Luilekkerl. Waarom?

Bedelaar.

Om dat deeze rok, naa myn lyf, dan zo geschonden

Gemaakt, niet zou lyken.

Luilekkerl.

't Is nog tyd, doe jou best.

Bedelaar. Over drie weeken, kan 'er niet een ey meer in dit nest.

Myn Heer, Vraat, hoe is 't, ik hoor jou niet een woord spreken?

Vraat. Kan men woorden en spys gelyk, in en uit de bek steeken?

Luilekkerl. Steek myn ook reis een bout, van een kapoen, in de bek.

Vraat steekt Luilekkerland een bout van een Kapoen in de mond.

Vraat. Appetyt is goet, en hier is niets gebrek.

Nou is het myn beurt, ik moet ook eens byten.

Luil. Zo, vreet de beenen meê, zo kan je morgen weêr vleis schyten.

Vraat. Dat merg uit het gebeente, is zo mals en zo zoet!

Luil. Heer, Lekkerbek, is 'er nog niets dat jou smaak voeddoet?

Ik heb meedelyden met jou, haal de Patryzen, Haazen, en Snippen.

Lekkerbek. Dan zal ik ook, met myn vingertjes in 't vet stippen.

Luilekkerl. Nou, Secretaris, voor een begin gelyk j' al een goet man.

Bedelaar. Ik zal alle dagen betoonen, dat ik het verbeetren kan.

De Snippen, Parryzen, en Haazen, werden opgebracht.

Maar haat en nyd, ziet als de droes, op myn tanden.

Dog daar is 'er niet een, als myn heer Vraat, zo sneedig van handen.

Vraat. Hy begint weêr te schoppen, maar 't is nu geen praatens tyd.

Luilekkerl. Daar is niemand, die de spys zo wel door de keel glyd,
Als u, heer Vraat. maar de Secretaris, is zyn keel nog niet ontflooten.

Bedelaar. Ik zal in kort, dien doorgang wel wat vergrooten,

De weg is nog schraal, zy is in lang niet begaan.

Luilekkerl. Wel, heeren, jou manier van flokken, staat my wel aan.

Maar doeje niet te veel werk, met jou zo te reppen?

Dronkert. Zo veel te eer, zal de luyheid weêr aazem scheppen.

Maar, wat dunkt u van een glaasje, myn heeren, voor den dorst?

Luilekkerl. Wat vermaak, is eeuwige droogte in de borst!

My moeit niet meer, als dat ik my kan zat eeten, en drinken.

Dronk. Die zestig Jaar wel vreet, en zuipt, zal in geen vyftig stinken.

Myn heer, drink 'er maar op aan, je wort het gewent.

Luilekkerl. Ik heb myn daagen geen grooter zuiper gekent,

Ik heb 'er al veel (behalven jou) van de bank konnen zwelgen;

Dog hoe groots dat ik ben, derf ik my dit niet belgen.

Nou, Lekkerbek, me dunkt je word ook al vet aan de kin.

Ruikt het gebrat wel, is het bereid na jou zin?

Lekkerbek. Dat zal niet veel antwoord behoeven.

ô, 't Is zo smaaklyk, van elks wat te proeven!

Luilekkerl. De Secretaris, houd ook nog al aan, als een man.

Bedelaar. Ik zal jou van avond niet konnen toonen, wat ik kan;

Maar alle dagen, zal ik iets beeters vertoonen.

Luil. My dunkt dat 'er alreets, een beeter lyf begint, in jou rok te
woonen.

Nou, met een dronk nog de leege plaatsjes gevult.

Bedelaar. 't Is geen kunst te zuipen, daar men wel smilt.

Zet maar aan, al was 't een kan, ik zal u bescheid doen.

Luilekkerl. Ik zal u voorgaan, al zou me het om profyt doen.

*Lubberd geeft aan Luilekkerland een mengtes kan wyn, en de
Secretaris neemt 'er ook een, en drinktze uit.*

Gy zyt een man naar myn hert, en myn zin.

Bedelaar. ô! Dat 's niemendal, 't is nog inaar een begin,

Wy moeten met emmers malkaâr nog toe zuipen.

Luil. Wel, ik geloof gy zoud droog aanneemen, door een vol stukvat te kruipen!

Wel, gy zyt niet alleen myn Secretaris, maar myn regte zoon.

Bedelaar. Ja, alles hoop ik, behalven erfgenaam van jou kroon: Want ik hoop myn Heer nog lang zal regeeren.

Luilekkerl. Daar beginnen de Muzikanten weêr te malebadeeren, Dat is de geld klok, dat onnoozel en bedroeft geluit.

Hebbenze geen Dansers meêgebragt? dan is 't verbruut.

Lubberd, laat de maagre muggen binnen koomen.

Nou, Messieurs, elk nog eens een glaasje genoomen,

Op het lang beklyven van myn Regeering, en Staat.

Dronkert. Zo moet my de pokken schenden, zo ik jou verlaat.

Vraat. Ik doe meê een glaasje, 't past wel tuffchen de brokken.

Dronkert. Dan kanje weêr op nieu, gemakkelyker doorslokken.

DERDE TOONEEL.

MUZIKANTEN, DANZERS *by de voorgaande.*

Luilekkerl. **D**Aar hebje de Konstenaars van de Oovertoomze vaart, Die Bachanten, hebben nog iets van Orpheus, voot Silenus gespaart.

Zaag op, malle honden, dat den dans kan behaagen.

De meeste van jou, verstaan de kadans niet in 't zaagen;

Maar maakt, dat j'er de snaaren na steld,

Of anders krygje de rotting, in plaats van geld.

Muzikant. Wat gelieft, myn Heer, dat wy zullen speelen?

Luilekkerl. Het deuntje, van de Bedurven Zoon, zou me minst verveelen,

Het danst wel, en 't is zo ligt als de wind.

Maar ik twyffel, of ik me niet vermocid vind,

Ik zal den dans op de rustbank best kunnen beschouwen.

Zo ik maar wel leg? laatze dan maar opklouwen.

My dunkt dat ik nu bekwaam leg, voot 't gezigt.

Vraat. Zaag op, botmuilen, en gy Dansers voldoet uw pligt.

Een Dans, en Zang na believen.

Smul verbaast uit, roept.

Smul.

Smul. Myn Heer, Koning, bruy voort van hier,
Of ik moet barsten, lieg ik het, daar is den Officier.
Maar het is te laat, daar komt hy al na binnen stappen.
Myn Heer, op, op, of men hem nog kost ontsnappen.

VIERDE TONEEL.

OFFICIER, DIENAARS, VOLKERT en ALBERT
by de voorgaande.

Officier. **M** Effieurs, doe geen meer moeite, waarom stoort gy
myn Heer zyn rust?

Of verveeld jou het zuipen, als het hem niet wel lust?

Aan den omstand blykt alles, dat gy dapper moet weezen.

Nu, myn Heer, Koning, ik ben uw dienaar, wil niet vreezen,

Gy zult u niet ver van hier, weêr verheerlykt zien,

En op nieu, over een groot getal gekken gebiën.

Tot Delft (een vermaarde stad, door veel Heeren)

Daar zult gy, in het Roomze Kasteel doorlugtig regeeren,

En, terwyl gy nu al met veel mocite zyt opgestaan,

Zo bid ik, dat gy met zo veel minder, gelieft meê te gaan.

Luil. Kan ons geen geld, myn Heer, uit deeze dooling trekken?

Officier. Geen geld, vermag iets op my, van een Koning van de gekken,

Daar is geen zekerheid voor u, als tot Delft, in een bemuurd Kasteel.

En gy, Vagebonden, vertrek, eer ik 'er een deel

Meê neem, die zo bedrieglyk de Jeugt bederven,

Gy zult nog alle (ellendig of) Bedelaars sterven.

Bedelaar. Wel, wie droes wierd op een dag, zo veel verandering ge-
waar!

Eerst Bedelaar, dan Secretaris, en dan weêr Bedelaar!

Adieu, myn Heer, Koning, ik kan jou niet als met moeite begeeven.

Luil. Myn droom, myn droom, voorzeide my dit toekomstende leeven.

Maar kan het anders zyn, Neeven, of ik my beeter droeg?

Volkert. Om dat te beginnen, hebt gy in 't Kasteel tyds genoeg.

Men zal acht geeven, hoe gy u zult draagen.

Weit ons uw lot niet, al is het te beklagen.

Luil. Ik zal dan volgen, maar myn schulden, hoe zal het daar meê gaan?

Albert. Die zullen betaald werden, laat dat op ons staan.

De Koning van Luilekkerland,

Luil. Kom, Heer Schout, ik zal my 'er dan niet teegen stellen.
Maar gelieft u, dat wy nog eens om een zoppige peer schellen?

Officier. Neen, neen, breng hem buiten, daar de waagen is.

Luilekkerl. Nu gaan ik uit de zon na de eeuwige duisternis.

Einde van het derde en laatste Bedryf.

Finis Coronat Opus.

